

Roser, (ni tampoc n'hem sabut trobar cap) no podem fer cap afirmació concreta. No fóra, però, estrany que hi fos traslladat interinament el de Sant Bartomeu que, com hem dit en altre lloc, s'edificava de nou pels anys de 1646.

Hi hagué a Igualada pels anys de 1589-90, una gran epidèmia, i s'establí un hospital d'infecciosos, en una tintoreria de fora muralla, propietat d'En Bartomeu Santasusana. En el seu hort es soterraren més de setanta persones mortes de la pesta. Posaren calç viva en les fosses. (Hist. d'Igualada de Mossèn Segura, vol. I, pàg. 527).

En 1712 es fa menció d'un Hospital militar per als soldats alemanys i austríacs, que tenia aquí el partit català, establert sembla en la casa d'En Pau Matosas. (Hist. d'Igualada de M. Segura, vol. I, pàg. 573).

Altre Hospital dit de ronyosos hi hagué en l'any 1809, instal·lat primer en els pavellons o *quartel* i després a l'hostal de Montserrat al final del carrer de la Soledat. (Ibid. pàg. 667).

Les revoltes de 1847 feren que Igualada tornés a tenir dos Hospitals, com es llegeix en el llibre Registre d'actes de M. Il·lustre Ajuntament, anys 1845-47. En sessió del dia 27 d'agost de 1847, l'Ajuntament acordà trametre a la Junta de l'Hospital una ordre del senyor Coronel Comandant militar, en virtut de la qual es mana que els soldats malalts, siguin trets de l'Hospital, que aleshores es trobava fora muralles (era l'actual), manant que siguin portats a l'Hospital vell, el de Sant Bartomeu, que es trobava al costat del quarter; i la raó era, perquè es feia córrer

que els contraris de la tropa volien assaltar l'Hospital. Quant temps estigueren, els soldats, separats dels altres malalts, en l'Hospital de Sant Bartomeu? Ho ignorem; sens dubte fins que fou acabada la guerra civil.

Altra vegada, en 1874, hi hagué dos Hospitals, encara que pròpiament era un de sol. En l'acta de la sessió celebrada per la Junta de l'Hospital en 30 de setembre de 1874, es llegeix: (traduïm) «...que el Brigadier don Gregori Martín López acabava d'entregar-li (al senyor Administrador) un ofici en què es mana que irremissiblement, en el terme de quatre hores, al més llarg, quedés desocupat el local que ocupa aquest Hospital de pobres...». A pesar de les protestes s'efectuà el trasllat de malalts, i foren instal·lats els paisans en l'edifici conegut per «Vapor Cremat», fàbrica molt gran que havia estat incendiada, i que té sortida als tres carrers, Baix de Sant Antoni, Cardenal Vives i Caritat. Els soldats foren traslladats a l'Hospital vell, o sigui el de Sant Bartomeu. Aquesta interinitat durà tres anys, durant la qual l'Hospital havia estat convertit en fortalesa.

I, finalment, durant l'epidèmia colèrica, de 1885, s'improvitzà, en el Convent de PP. Caputxins, un Hospital per a colèrics. En l'arxiu de l'Hospital es troba, amb data de 8 d'octubre 1885, una llista de roba bruta del dit Hospital, per ésser netejada; igualment es troba una llarga llista o inventari d'objectes deixats per al mateix Hospital.

* * *

Vista l'antiguitat de l'Hospital, amb les seves diferents construccions i reformes,